

Arrest

nr. 257 393 van 29 juni 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 11 maart 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 24 februari 2021.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnen voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“VERWERPING VAN EEN AANVRAAG OM MACHTIGING TOT VERBLIJF IN DE HOEDANIGHEID VAN STUDENT(E)

De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend bij de burgemeester van Antwerpen door G. E., geboren te T. op 02.09.1988, onderdaan van Albanië, verblijvende Antwerpen in toepassing van de artikelen 58 en 9 alinea 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 28 juni 1984, 15 juli 1996 en 15 september 2006, is ontvankelijk, doch ongegrond.

MOTIVERING:

Overwegende dat betrokkene in België is binnengekomen met een geldig nationaal paspoort en een geldige Griekse verblijfstitel. Overwegende dat betrokkene op 08/12/20 een aanvraag indiende teneinde verblijfsrecht onder het statuut van student te verkrijgen.

Overwegende dat betrokkene ter staving van deze aanvraag een inschrijvingsattest voor een cursus apotheekassistent afkomstig van Syntra te Antwerpen voorlegt; Syntra is echter geen erkende instelling conform artikel 58 van de wet van 15.12.1980.

Overwegende dat betrokkene geen afdoende bewijs van voldoende bestaansmiddelen heeft voorgelegd hoewel dit krachtens artikel 58 en 60 van de wet van 15 december 1980 vereist is: Betrokkene legt een bankrekeninguittreksel voor, maar dit levert geen enkele garantie dat zij beschikt over de maandelijkse bestaansmiddelen zoals deze zijn omschreven in het koninklijk besluit van 8 juni 1983.

Bijgevolg kan er geen positief gevolg gegeven worden aan haar aanvraag."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enige middel is afgeleid uit de schending van artikel 58 *juncto* artikel 59 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) *juncto* de materiële motiveringsplicht en artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster stelt het volgende:

"De bestreden beslissing betoogt dat het SYNTRA- alwaar verzoekster een opleiding apotheekassistent volgt- niet kan worden beschouwd als een erkende instelling in de zin van art. 58 Vreemdelingenwet.

Het SYNTRA is wel degelijk erkend door het Departement Werk en Sociale Economie, (zie stuk 2)

Art. 58 van de Vreemdelingenwet preciseert de aard van de noodzakelijke erkenning en zegt niet van welke overheid de betreffende erkenning dan wel dient uit te gaan. Art. 58 Vreemdelingenwet sluit aldus niet uit dat een instelling erkend door het Departement Werk en Sociale kan worden beschouwd als een erkende onderwijsinstelling.

Inzoverre verwerende partij in de bestreden beslissing anders voorhoudt, schendt zij art. 58 van de Vreemdelingenwet iuo. de materiële motiveringsplicht.

4.

Verzoekster heeft haar rekening-uittreksel bijgebracht waaruit een batig saldo blijkt van ca. 10.000 EUR. Dit bedrag laat verzoekster toe te voorzien in haar levensonderhoud en studie en kan aldus worden wel degelijk worden beschouwd als bewijs van voldoende bestaansmiddelen in hoofde van verzoekster.

De Vreemdelingenwet noch het Vreemdelingen-KB sluiten het ene of het andere bewijs uit, noch leggen zij het ene of het andere bewijs op.

Waar de attaché het batig saldo van verzoekster zondermeer verwerpt als bewijs van voldoende bestaansmiddelen, dient de motivering van de bestreden beslissing als gebrekkig te worden beschouwd."

2.2. Artikel 62, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen worden met redenen omkleed en dat de feiten die deze beslissingen rechtvaardigen worden vermeld, behalve indien redenen van Staatsveiligheid zich daartegen verzetten.

Uit verzoeksters uiteenzetting blijkt niet zozeer dat zij de in deze bepaling besloten formele motiveringsplicht geschonden acht, maar het veeleer niet eens is met de motieven van de beslissing en dus de materiële motiveringsplicht geschonden acht, en dit in het licht van de artikelen 58 en 59 van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

Artikel 58

“Wanneer de aanvraag tot het bekomen van de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post ingediend wordt door een vreemdeling die in België wenst te studeren in het hoger onderwijs of er een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs wenst te volgen moet die machtiging toegekend worden indien de betrokkene zich niet bevindt in een der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, bedoelde gevallen en indien hij de hiernavolgende documenten overlegt :

1° een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59;

2° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit;

3° een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door een der in bijlage bij deze wet opgesomde ziekten of gebreken;

4° een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan 21 jaar.

Bij ontstentenis van een getuigschrift als bedoeld onder 3° en 4° van het eerste lid, kan de Minister of zijn gemachtigde niettemin, rekening houdende met de omstandigheden, de vreemdeling machtigen in België te verblijven om er te studeren.

De machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven kan door de vreemdeling in het Rijk aangevraagd worden overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten in uitvoering van artikel 9, tweede lid.”

Luidens artikel 59, eerste lid van de Vreemdelingenwet zijn enkel de onderwijsinstellingen die door de overheid worden georganiseerd, gesubsidieerd of erkend, gemachtigd om het bedoelde attest van inschrijving af te geven waarvan de overlegging één van de vereisten is waaraan, krachtens artikel 58, de machtiging om in het Rijk te verblijven, is onderworpen.

In de bestreden beslissing wordt eerst vastgesteld dat Syntra geen erkende instelling is conform artikel 58 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster betwist dat artikel 58 van de Vreemdelingenwet niet preciseert van welke overheid de erkenning moet uitgaan terwijl Syntra is erkend door het Departement Werk en Sociale Economie.

Het argument van verzoekster kan niet leiden tot het ondeugdelijk bevinden van het geviseerde motief om de volgende redenen:

Artikel 58 van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op de vreemdeling die in België wenst te studeren in het hoger onderwijs of er een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs wenst te volgen.

Het besluit van de Vlaamse regering van 11 oktober 2013 tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs (de Codex Hoger Onderwijs) regelt in deel 2 de structuur en organisatie van het hoger onderwijs, en somt onder de artikelen II.2 en II.3 de ambtshalve geregistreerde Vlaamse universiteiten en hogescholen ad nominem op. Noch het Vlaams Agentschap voor ondernemingsvorming –Syntra Vlaanderen, noch één van haar rechtsopvolgers (cfr. infra) worden vermeld.

Derhalve moet worden nagegaan of Syntra kan doorgaan als een door de overheid erkende onderwijsinstelling. Ter zake moet worden gewezen op artikel II.6 van de Codex Hoger Onderwijs. Deze bepaling definieert de geregistreerde instellingen voor hoger onderwijs als alle niet ambtshalve geregistreerde instellingen die hoger onderwijs aanbieden in de Vlaamse Gemeenschap en door de Vlaamse Regering werden geregistreerd en bepaalt dat iedere instelling de registratie kan aanvragen bij de Vlaamse Regering voor zover is voldaan aan de in deze bepaling opgesomde voorwaarden. Een registratie van een instelling voor hoger onderwijs wordt slechts toegekend voor zover ten minste 1 opleiding de 'toets nieuwe opleidingen' door de voorziene accreditatieorganisatie met positief gevolg heeft ondergaan.

Uit niets blijkt dat aan deze voorwaarden is voldaan en dat Syntra zou kunnen doorgaan als een door de Vlaamse regering geregistreerde instelling die hoger onderwijs aanbiedt. Syntra wordt ook niet vermeld

in het overzicht dat wordt gegeven op de website van onderwijs Vlaanderen. (<https://onderwijs.vlaanderen.be/nl/instellingen-en-organisaties#andere-ambtshalve-geregistreerde-instellingen>). Het mailbericht dat door verzoekster wordt bijgebracht en dat stelt :*"Syntra is een opleidingscentrum en behoort tot [het] ministerie van Werk en Economie en niet het [het] ministerie van onderwijs. De opleidingen van Syntra zijn wel erkend door de Vlaamse overheid."* brengt ter zake geen soelaas, wel integendeel. De verwijzing erin naar het ministerie van werk en Economie bevestigt immers in wezen de missie van Syntra, met name *"het waarborgen van een kwalitatief en specifiek vormingsaanbod aan jongeren en volwassenen die een professionele loopbaan ambiëren of verder willen uitbouwen in een zelfstandige onderneming of een kleine en middelgrote onderneming, teneinde meer en beter ondernemerschap mogelijk te maken als essentiële factor in de sociaaleconomische ontwikkeling in Vlaanderen"* (cfr. artikel 4 van het inmiddels opgeheven Vlaams decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap « Vlaams Agentschap voor Ondernemersvorming - Syntra Vlaanderen). Deze missie inzake het toeleiden van het doelpubliek naar het ondernemerschap wordt ingevolge het Vlaams decreet van 19 juni 2020 tot opheffing van het publiekrechtelijk vormgegeven, tot regeling van de taken en bevoegdheden en tot wijziging van de naam Hermesfonds, overgedragen aan het Departement Werk en Sociale Economie, het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding en het Agentschap Innoveren en Ondernemen. De missie - bevestigd in het attest met als opschrift "ondernemersopleiding" die verzoekster voorlegde- kan overigens niet worden ingepast in de missie van de Vlaamse universiteiten en hogescholen zoals die wordt omschreven in artikel II.18 de Codex Hoger Onderwijs en die luidt als volgt:

"§ 1. Hogescholen en universiteiten zijn, in het belang van de samenleving, werkzaam op het gebied van het hoger onderwijs.

§ 2. Universiteiten zijn werkzaam op het gebied van het wetenschappelijk onderzoek.

Hogescholen zijn werkzaam op het gebied van het praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek.

[...]"

Verzoekster toont derhalve niet aan dat de verwerende partij op niet deugdelijke wijze heeft vastgesteld dat Syntra geen erkende instelling is conform artikel 58 (en 59) van de Vreemdelingenwet.

In haar nota betoogt de verwerende partij dat dit motief volstaat om de bestreden weigeringsbeslissing te dragen. Verzoekster heeft dit ter terechtzitting niet betwist.

De Raad kan inderdaad alleen maar vaststellen dat blijkt dat niet is voldaan aan minstens één van de voorwaarden die zijn opgelegd krachtens artikel 58 van de Vreemdelingenwet, zodat verzoekster geen belang aantoonde bij het desgevallend gegrond bevinden van het motief inzake de bestaansmiddelen, dat als overtuigend kan worden aangemerkt.

2.3. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS